

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 100 ตัวอย่างของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้รับความเสียหายในด้านต่าง ๆ ดังนี้

มูลค่าความเสียหายทางด้านรายได้ขณะเกิดอุทกภัย 4,549,880.54 บาท

มูลค่าความเสียหาย ทางด้านสถานที่ ทรัพย์สิน ค่าใช้จ่ายในการจัดซื้ออุปกรณ์และซ่อมแซม และค่าใช้จ่ายในการป้องกัน ขณะเกิดอุทกภัย ทั้งหมด 82,453,315 บาท

ได้รับเงินช่วยเหลือจากภาครัฐ เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 984,050บาท (นับรวมกับรายงานของที่ทำการปกครอง อำเภอปาย ปี 2548)

สรุป

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้รับความเสียหายทั้งสิ้น $4,549,880.54 + 82,453,315$ เท่ากับ 89,119,526.54 บาท

71,528,812 (ที่ทำการปกครอง อำเภอปาย,2548) + 89,119,526.54 เท่ากับ 160,648,338.54 บาท ถ้าประมาณมูลค่าความเสียหายของอุตสาหกรรมทั้งหมดมีความเสียหายประมาณ 174,201,611.54 บาท

ผลการศึกษาครั้งนี้ แสดงให้เห็นถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจของปัญหาอุทกภัยที่มีต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอนในปี 2548 ซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 94 ของประเภทธุรกิจที่เปิดให้บริการในพื้นที่อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีลักษณะธุรกิจประเภทของเจ้าของคนเดียว จะมีประเภทของธุรกิจที่เป็นห้างหุ้นส่วน และบริษัท จำกัด (มหาชน) น้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 2 และ 4 ตามลำดับ

ลักษณะของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 43 มีลักษณะการค้าบริการแบบสถานที่พักผ่อน ได้แก่ เกสต์เฮาส์และรีสอร์ท รองลงมาคือ ลักษณะของธุรกิจแบบร้านค้าและร้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ 28 และ 16 ส่วนธุรกิจแบบอื่น ๆ ได้แก่ บริษัทนำเที่ยว บริษัทรถเช่า และบริการอื่น ๆ มีเพียงร้อยละ 13 เท่านั้น

สถานที่ตั้งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ ตำบลเวียงใต้ คิดเป็นร้อยละ 68 รองลงมาคือ ตำบลแม่ฮี้ คิดเป็นร้อยละ 17 ส่วนพื้นที่เทศบาลปาย ตำบลเวียงเหนือ ตำบลแม่नाเติง คิดเป็นร้อยละ 8 ร้อยละ 4 และร้อยละ 3 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่ ร้อยละ 36 ของลักษณะธุรกิจที่เปิดให้บริการในพื้นที่อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีลักษณะของสถานประกอบการแบบอาคารพาณิชย์ 1 ชั้น รองลงมาคือ บ้านพักส่วนตัว และบังกะโล คิดเป็นร้อยละ 34 ร้อยละ 13 ส่วนอาคารพาณิชย์ 2 ชั้นและ 3 ชั้น มีเพียงร้อยละ 12 และร้อยละ 5 ตามลำดับ

จำนวนลูกจ้างหรือพนักงานในธุรกิจ ส่วนใหญ่ คือร้อยละ 75 มีลูกจ้างต่ำกว่า 5 คน รองลงมาคือธุรกิจที่มีจำนวนลูกจ้างหรือพนักงานในธุรกิจ 6 – 10 คน คิดเป็นร้อยละ 21 ส่วนธุรกิจที่มีจำนวนลูกจ้างหรือพนักงาน 11 – 15 คน และ มากกว่า 25 คน มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 2

จำนวนทุนหมุนเวียนในธุรกิจ ส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 60 ที่มีทุนหมุนเวียนต่ำกว่า 5,000 บาทต่อวัน รองลงมาคือทุนหมุนเวียน 5,001 – 10,000 บาทต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 29 ส่วนทุนหมุนเวียน 10,001 – 15,000 บาทต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 5 และทุนหมุนเวียน 15,001 – 20,000 บาทต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 1 ทุนหมุนเวียน 20,001 – 25,000 บาทต่อวันและทุนหมุนเวียน มากกว่า 25,000 บาทต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 2 และร้อยละ 3 ตามลำดับ

จำนวนรายได้เฉลี่ยของธุรกิจ ส่วนใหญ่ร้อยละ 78 มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 5,000 บาทต่อวัน รองลงมาคือ รายได้เฉลี่ย 5,001 – 10,000 บาทต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 17 ส่วนรายได้เฉลี่ย

10,001 – 15,000 บาทต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 2 ซึ่งจำนวนเท่ากับจำนวนรายได้เฉลี่ยของธุรกิจมากกว่า 25,000 บาทต่อวัน ส่วนรายได้เฉลี่ยตั้งแต่ 15,001 – 20,000 บาทต่อวัน มีเพียงร้อยละ 1

5.1.2 สภาพเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ก่อนการเกิดอุทกภัยในปี 2548

1) ธุรกิจสถานพักผ่อน เช่น เกสต์เฮาส์ รีสอร์ท และที่พักต่าง ๆ

ถ้าคิดจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจ จำนวน 43 แห่ง จะมีรายได้รวมต่อปี เท่ากับ 15,868,044 บาทต่อปี

ถ้าคิดประมาณการรวมทั้งหมด 78 แห่ง จะได้รับรายได้รวมต่อปี เท่ากับ 28,782,956.64 บาทต่อปี

ถ้าคิดจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจ จำนวน 43 แห่ง จะประมาณการค่าใช้จ่ายรวมเท่ากับ 3,013,400.10 บาทต่อปี

ถ้าคิดโดยประมาณการจากทั้งหมด 78 แห่ง จะได้ค่าใช้จ่ายรวม เท่ากับ 5,465,990.20 บาทต่อปี

ดังนั้น จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 43 แห่ง ธุรกิจสถานพักผ่อนจะมีรายได้หลังหักค่าใช้จ่ายต่อปี ประมาณ $15,868,044 - 3,013,400.40 = 12,854,643.60$ บาทต่อปี

ถ้าประมาณค่าโดยรวมทั้งหมด 78 แห่ง ธุรกิจสถานพักผ่อนจะมีรายได้หลังหักค่าใช้จ่ายประมาณ $28,782,956.64 - 5,465,990.20 = 23,316,966.44$ บาทต่อปี

2) ธุรกิจร้านอาหารในพื้นที่อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ถ้าคิดจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 แห่ง จะได้รับรายได้รวมต่อปี เท่ากับ 4,723,200 บาทต่อปี

ถ้าคิดประมาณการ โดยรวมทั้งหมด 25 แห่ง จะได้รับรายได้รวมต่อปี เท่ากับ 7,380,000 บาทต่อปี

ถ้าคิดจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 แห่ง จะได้เสียค่าใช้จ่ายรวมต่อปี เท่ากับ 1,948,800 บาทต่อปี

ถ้าคิดประมาณการ โดยรวมทั้งหมด 25 แห่ง จะได้เสียค่าใช้จ่ายรวมต่อปี เท่ากับ 3,045,000 บาทต่อปี

ดังนั้น ธุรกิจร้านอาหาร ในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอนจะมีรายได้หลังหักค่าใช้จ่ายต่อปี เท่ากับ

1. รายได้ (จากการสำรวจ 16 แห่ง) เท่ากับ 2,774,400 บาทต่อปี
2. ค่าประมาณการรายได้ทั้งหมด (25 แห่ง) เท่ากับ 4,335,000 บาทต่อปี

3) ธุรกิจร้านค้า ในพื้นที่อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ถ้าคิดจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 28 แห่ง จะได้รายได้รวมต่อปี เท่ากับ 9,972,000 บาทต่อปี

ถ้าคิดประมาณการ โดยรวมทั้งหมด 84 แห่ง จะได้รายได้รวมต่อปี เท่ากับ 29,918,991.90 บาทต่อปี

ถ้าคิดจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 แห่ง จะเสียค่าใช้จ่ายรวมต่อปี เท่ากับ 3,186,000 บาทต่อปี

ถ้าคิดประมาณการ โดยรวมทั้งหมด 84 แห่ง จะเสียค่าใช้จ่ายรวมต่อปี เท่ากับ 9,558,955.90 บาทต่อปี

ดังนั้น ธุรกิจร้านค้า ในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จะมีรายได้หลังหักค่าใช้จ่ายต่อปีเท่ากับ

1. รายได้ (จากการสำรวจ 28 แห่ง) เท่ากับ 6,786,000 บาท/ปี
2. ค่าประมาณการรายได้ทั้งหมด (84 แห่ง) เท่ากับ 20,360,036 บาท/ปี

4) ธุรกิจบริการอื่น ๆ

ถ้าคิดจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 13 แห่ง จะได้รายได้รวมต่อปี เท่ากับ 5,047,200 บาทต่อปี

ถ้าคิดประมาณการโดยรวมทั้งหมด 20 แห่ง จะได้รายได้รวมต่อปี เท่ากับ 7,764,923.08 บาทต่อปี

ถ้าคิดจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 13 แห่ง จะเสียค่าใช้จ่ายรวมต่อปี เท่ากับ 2,732,400 บาทต่อปี

ถ้าคิดประมาณการโดยรวมทั้งหมด 20 แห่ง จะเสียค่าใช้จ่ายรวมต่อปี เท่ากับ 4,203,692.31 บาทต่อปี

ดังนั้น ธุรกิจบริการอื่นๆ ในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จะมีรายได้หลังหักค่าใช้จ่ายต่อปีเท่ากับ

1. รายได้ (จากการสำรวจ 13 แห่ง) เท่ากับ 2,314,800 บาทต่อปี
2. ค่าประมาณการรายได้ทั้งหมด (20 แห่ง) เท่ากับ 3,561,230.77 บาทต่อปี

สรุป จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 100 ตัวอย่าง จะสามารถประมาณการรายได้หลังจากหักค่าใช้จ่าย ของธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ของอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ก่อนการเกิดอุทกภัย ในปี 2548 เท่ากับ 24,729,843.60 บาทต่อปี

ค่าประมาณการรายได้หลังจากหักค่าใช้จ่ายของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ก่อนการเกิดอุทกภัย ในปี 2548 จะมีรายได้เท่ากับ 51,573,233.21 บาทต่อปี

5.1.3 มูลค่าความเสียหายทางด้านรายได้ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ที่เกิดขึ้นหลังจากเกิดอุทกภัยในปี 2548

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขต อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 92 ของประเภทธุรกิจที่เปิดให้บริการในพื้นที่อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้รับผลกระทบหลังจากอุทกภัยในปี 2548 มีเพียงร้อยละ 8 เท่านั้นที่ไม่ได้รับผลกระทบหลังจากอุทกภัย

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 100 ตัวอย่าง ปรากฏว่า รายได้ที่หายไปหลังจากอุทกภัย มีดังต่อไปนี้

- 1) รายได้ที่หายไปของธุรกิจสถานพักแรม จากกลุ่มตัวอย่าง 43 แห่ง เสียหายทั้งสิ้น ประมาณ 2,365,861.56 บาท
- 2) รายได้ที่หายไปของธุรกิจร้านอาหาร จากกลุ่มตัวอย่าง 16 แห่ง เสียหายทั้งสิ้น ประมาณ 504,300 บาท
- 3) รายได้ที่หายไปของธุรกิจร้านค้า จากกลุ่มตัวอย่าง 28 แห่ง เสียหายทั้งสิ้น ประมาณ 1,000,288.21 บาท
- 4) รายได้ที่หายไปของธุรกิจบริการอื่น ๆ จากกลุ่มตัวอย่าง 13 แห่ง เสียหายทั้งสิ้น ประมาณ 679,430.77 บาท

สรุป จากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจ 100 ตัวอย่าง โดยรวมแล้วเสียหายทั้งสิ้นประมาณ 4,549,880.54 บาท

ประมาณค่าของรายได้ที่หายของธุรกิจทั้งหมด เท่ากับ 9,125,834.73 บาท

5.1.4 มูลค่าความเสียหายทางด้านทรัพย์สินของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ที่เกิดขึ้นหลังจากเกิดอุทกภัยในปี 2548

มูลค่าความเสียหายทางด้านสถานที่ ทรัพย์สิน ค่าใช้จ่ายในการจัดซื้ออุปกรณ์ซ่อมแซม และค่าใช้จ่ายในการป้องกัน ขณะเกิดและหลังอุทกภัย มีมูลค่าทั้งหมด ดังนี้

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 100 ตัวอย่าง พบว่ามีมูลค่าความเสียหายทั้งหมด ประมาณ 80,019,765 บาท

จากการประมาณค่าความเสียหายโดยรวมทั้งหมด 173,215,776.81 บาท

มีค่าใช้จ่ายขณะเกิดอุทกภัยทั้งหมด 2,433,550 บาท

5.1.5 การได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐ

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 100 ตัวอย่าง พบว่า ภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้รับการช่วยเหลือ โดยได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐ เป็นจำนวนเงินประมาณ 984,050 บาท

5.1.6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุทกภัย

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 100 ตัวอย่าง พบว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดอุทกภัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวส่วนใหญ่คิดว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดน้ำท่วมมากที่สุดคือ ประชาชนตัดต้นไม้ทำลายป่า ร้อยละ 88 ของจำนวนตัวอย่างในการสำรวจครั้งนี้ รองลงมา ได้แก่ การบุกรุกสร้างสิ่งกีดขวางทางลำน้ำ เช่น คลิ่งที่เอกชนดมทิ้งตกลงไปในน้ำปายเพื่อประโยชน์ในการปลูกสร้าง เช่น การปลูกสร้าง ร้านอาหาร สถานที่พัก เป็นต้น ร้อยละ 82 ท้องน้ำปายตื้นเขิน ร้อยละ 77 ไม่มีระบบป้องกันน้ำล้นตลิ่ง ร้อยละ 74 การถมที่ดินในพื้นที่ที่รอบรอบให้สูงขึ้น ทำให้เกิดอุทกภัยบริเวณพื้นที่ข้างเคียง ร้อยละ 50 ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ลุ่มร้อยละ 49 ท่อมีขนาดเล็กเกินไปทำให้ระบายน้ำไม่ทัน ร้อยละ 49 ท่อระบายน้ำมีไม่เพียงพอ หรือมีแต่ใช้ไม่ได้ เพราะการวางท่อสูงเกินระดับน้ำจะไหลออก ร้อยละ 47 และอื่น ๆ ร้อยละ 9 ตามลำดับ

5.1.7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการช่วยเหลือจากภาครัฐ

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 100 ตัวอย่าง สามารถแสดงความคิดเห็นได้ ดังนี้

- 1) ผู้ประสบอุทกภัยไม่ได้รับการเตือนภัย ร้อยละ 86.93 ได้รับการเตือนภัยจากรถราชการประกาศเตือน ร้อยละ 5.43 จากวิทยุ ร้อยละ 10.87 จากโทรทัศน์ ร้อยละ 3.26
- 2) ทางภาครัฐไม่มีการเตือนภัย ร้อยละ 93.48 มีการเตือนภัยโดยการนำถุงทรายมาปิดล้อมไว้ตามช่องทางที่น้ำล้นตลิ่ง ร้อยละ 2.17 มีการเก็บกวาดสิ่งกีดขวางตามคอสะพาน ร้อยละ 3.26 มีการทำความสะอาดและขุดลอกขยะออกจากท่อระบายน้ำ ร้อยละ 5.43
- 3) ผู้ประสบภัยไม่ได้รับความช่วยเหลือ ร้อยละ 66.30 ได้รับความช่วยเหลือโดยการนำเครื่องสูบน้ำมาบริการ ร้อยละ 2.17 จัดพาหนะรับส่งผู้ประสบภัย ร้อยละ 2.17 มีการนำถุงทรายมาให้ ร้อยละ 15.22 อื่น ๆ เช่น การนำเครื่องดื่ม ดุงยั้งชีพมาช่วยเหลือ ร้อยละ 13.04
- 4) ผู้ประสบภัยไม่ได้รับความช่วยเหลือด้านบริการสาธารณะ ร้อยละ 39.13 ได้รับความช่วยเหลือ โดยทางเทศบาลช่วยกวาดล้างถนน ร้อยละ 30.43 นำเงินมาช่วยเหลือ ร้อยละ 33.70 อื่น ๆ เช่น การนำเครื่องดื่ม ดุงยั้งชีพมาช่วยเหลือ ร้อยละ 4.35
- 5) ผู้ประสบภัยมีความพอใจคิดเป็นร้อยละ 20.65 และผู้ประสบภัยไม่ได้รับความพอใจ ร้อยละ 79.35

5.1.8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันและการแก้ไขปัญหาลูกหลาน

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 100 ตัวอย่าง มีกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็น ดังนี้

- 1) ผู้ประสบภัยไม่ได้เตรียมตัว ร้อยละ 53.29 และมีการเตรียมตัวโอนการย้ายของไปที่น้ำท่วมไม่ถึง ร้อยละ 26.09 เตรียมถุงทรายมาป้องกันน้ำไหลเข้าสถานประกอบการ ร้อยละ 13.04 ซ่อไคไว่เพื่อสูบน้ำออก ร้อยละ 10.87 ก่อกำแพงไม่ให้น้ำเข้าสถานประกอบการ ร้อยละ 9.78 และอื่น ๆ เช่น ก่อสร้างกำแพงป้องกันตลิ่ง ร้อยละ 6.52

2) ส่วนใหญ่ ร้อยละ 92.39 คิดว่าเป็นอุทกภัยที่รุนแรงมาก มีผู้ประสบภัยบางส่วนเท่านั้นที่คิดว่าเป็นปัญหารุนแรงปานกลาง เพียงร้อยละ 7.61 ส่วนผู้ประสบภัยที่คิดว่าเป็นปัญหารุนแรงที่น้อย ไม่มีเลย

5.1.9 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีที่จะช่วยแก้ปัญหาอุทกภัย

- 1) ควรจะทำการขุดลอกแม่น้ำปายบริเวณเขตตัวเมืองปายและพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อให้ น้ำปายรอบรับน้ำได้มากขึ้น ร้อยละ 57.61
- 2) ควรจะทำการเสริมตลิ่ง 2 ข้างลำน้ำปาย ให้สูงเพิ่มขึ้น และก่อสร้างผนังกันน้ำ ทั้ง 2 ฝั่งของลำน้ำปาย ร้อยละ 39.13
- 3) ทำการสร้างเขื่อนกั้นน้ำที่ไหลลงสู่มแม่น้ำปาย เพื่อช่วยลดปริมาณน้ำขณะเกิดฝน ตกหนัก ร้อยละ 51.09

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา ผลกระทบทางเศรษฐกิจของปัญหาอุทกภัยที่มีต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ทำให้ทราบถึงผลกระทบจากอุทกภัยที่ทำให้อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวในพื้นที่ได้รับความเสียหายเป็นจำนวนมาก ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ของการศึกษา ดังนี้

จากการศึกษาพบว่า ในเขตอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีศักยภาพและข้อได้เปรียบใน การท่องเที่ยวด้านธรรมชาติสูง เพราะมีทรัพยากรการท่องเที่ยวมากมาย อาทิ ถ้ำ วนอุทยาน น้ำตก และป่าเขา ซึ่งสามารถตอบสนองการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ (ecotourism) ได้เป็นอย่างดี แต่ผลจาก อุทกภัยในปี 2548 นั้นทำให้เกิดความเสียหาย ไม่ว่าจะเป็นสภาพเศรษฐกิจ สภาพแวดล้อม ส่งผล กระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จากผลการศึกษาพบว่าสาเหตุของการเกิดน้ำท่วมนั้น ส่วน ใหญ่เกิดจากการตัดไม้ทำลายป่า เพื่อนำไปสร้างประโยชน์ทางด้านธุรกิจ โดยเฉพาะการตัดไม้เพื่อ นำมาสร้างสถานที่พักเพื่อการพาณิชย์ อีกทั้งยังขาดการประชาสัมพันธ์ การเตือนภัย และการ ช่วยเหลือเร่งด่วนจากภาครัฐ ทำให้ประชาชนในพื้นที่ไม่สามารถเตรียมตัวกับสถานการณ์ได้ทัน ทำ

ให้เกิดผลเสียอย่างมาก ถ้ามีการเตรียมการรับมือกับสถานการณ์อาจจะไม่เกิดความเสียหายมาก ดังนั้นควรส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ตระหนักถึงความเสียหาย ถ้าไม่ร่วมมือร่วมใจกัน ภาครัฐควรปรับปรุงในการสื่อสารกับประชาชนในท้องถิ่น และมีระบบการป้องกันอุทกภัยที่ดีเพื่อที่จะแก้ไขสถานการณ์อย่างรวดเร็ว เพื่อทำให้เกิดความเสียหายน้อยที่สุด หรือไม่เสียหายเลย

จากการสอบถามผู้ประกอบการด้วยการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้ประกอบการได้รับการช่วยเหลือไม่ทั่วถึง และทุจริตของเจ้าหน้าที่ของภาครัฐเกิดขึ้น เช่น บางรายมีเจ้าหน้าที่ของรัฐนำเอกสารให้ผู้ประกอบการเซ็นรับเงิน แล้วแจ้งว่าจะการนำเงินมาจ่ายที่หลังแต่ก็ไม่มีการจ่ายเงินเกิดขึ้น ซึ่งผู้ประกอบการส่วนใหญ่ได้ได้รับความเดือดร้อนจากกรณีนี้เป็นอย่างมาก จึงขอให้ผู้รับผิดชอบภาครัฐช่วยกันแก้ไขปัญหาการทุจริตของเจ้าหน้าที่ด้วย

ถึงแม้ภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะเสียหายอย่างมาก แต่ผู้ประกอบการก็ยังมีสร้างสถานประกอบการเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ดังจะเห็นได้จากข้อมูลในแต่ละปีมีการเพิ่มขึ้นของธุรกิจสถานพักผ่อนเพิ่มมากขึ้น จึงขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณสุขภาคต่าง ๆ ให้มีความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย เพื่อที่จะไม่ให้ภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมอื่น ๆ ในพื้นที่อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอนเสียหายมาก เมื่อเกิดปัญหาภัยธรรมชาติ